

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Explanatio In Psalmos

Complectens Psalmos à 26 ad 50

Bellarmino, Roberto Francesco Romolo <Heiliger>

Dusseldorpii, 1761

VD18 15558428-001

Psalmus XXVI

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53361](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53361)

(0)
PSALMUS XXVI

Titulus & argumentum: *Psalms David, priusquam liniretur.*

Titulum intellige de unctione, non illâ privatâ, quâ David puer à Samuele inunctus est, sed illâ publicâ, & solenni, quâ post cædem Saulis Rex consecratus est, ut refertur 2. Reg, 2.

Videtur David hunc Psalmum scripsisse in exilio; sed quia post orationem Psalmi præcedentis, Deo revelante, cognoverat, ad majus quoddam regnum, quàm sint regna terrena, se vocari, ineffabili desiderio ad cœleste Regnum suspirare, ac temporalia omnia, sive adversa, sive prospera, contemnere cœpit. Convenit hic Psalmus omnibus electis, qui jam inuncti sunt unctione gratiæ, atque ad Regnum cœleste designati, & ad unctionem gloriæ, per quam verè regnare incipient, totâ animi devotione suspirant.

Ps. 1. Dominus illuminatio mea, & salus mea, quem timebo?

Ignorantia, & infirmitas timidum me in tribulatione reddebant; sed cùm jam Dominus illustraverit mentem meam, meque apertè cernere fecit, nullam temporalem calamitatem gravem, aut diuturnam

A 2

esse

esse, & amoris divini unguento sanaverit infirmitatem meam, neminem timeo: veritas enim tenebras, & *charitas foras mittit timorem.*

✠. 2. *Dominus protector vita mea, à quo trepidabo?*

Addit aliud argumentum, cur nihil timeat: Dominus non solum illuminat, & sanat; sed insuper protegit assidue scuto providentiæ, & benevolentia suæ; à quo igitur trepidabo?

✠. 3. *Dum appropiant super me nocentes, ut edant carnes meas.*

✠. 4. *Qui tribulant me inimici mei, ipsi infirmati sunt, & ceciderunt.*

Describit effectum protectionis Dei, & præteritum pro futuro ponit, more Prophetarum, ad designandam rerum certitudinem. Protectione Dei fiet, ut, cum appropinquabunt super me, quasi prostratum, & dejectum, ii, qui nocere mihi cupiunt, & quasi canes, aut leones famelici carnibus meis saturari desiderant: isti ipsi, qui tribulant me, debiles fient, & corruent: ita conatu suo non mihi, sed sibi nocebunt. Hoc etiam patet in Christo, aliisque S. S.

✠. 5. *Si consistant adversum me castra, non timebit cor meum.*

✠.

ψ. 6. *Si exurgat adversum me praelium, in hoc ego sperabo.*

Addit ad ea, quæ dixerat, ut spem, & fiduciam plenissimam se in Deo habere demonstret, non solum se non timere singulos hostes, sed neque integra castra, etiam in acie præliantia.

ψ. 7. *Unam petii à Domino, hanc requiram, ut inhabitem in domo Domini omnibus diebus vitæ meæ.*

Explicat radicem suæ confidentiæ in Deum, & cur nihil timeat, quæ radix est ardens charitas in Deum. Nihil temporale appeto; non magni facio jacturam omnium aliarum rerum, modò unam rem habere merear; hanc unam petii, & petam, ut videlicet inhabitem in domo Domini, omnibus diebus vitæ meæ, h. e. quàm diu durabit vita Sanctorum cum Deo, quæ finè dubio non habebit finem.

ψ. 8. *Ut videam voluptatem Domini, & visitem templum ejus.*

Docet, cur velit habitare in domo Domini, quia ibi est perfecta felicitas. Ut videam pulchritudinem Dei, ex quâ visione ineffabilis voluptas sequitur; deinde ut oculis perlustrem totum illud cœleste Dei templum, & omnia, quæ in eo sunt.

Neque post visionem Dei, jucundius spectaculum occurrere potest, quàm ipsius cæli. Dicitur *templum*, quia assiduè ibi sacrificatur hostia laudis, jubilationis.

ψ. 9. *Quoniam abscondit me in tabernaculo suo, in die malorum protexit me, in abscondito tabernaculi sui.*

Quasi brevissimè diceret: ideo audacter peto gloriam, quia percepi gratiam. Loquitur metaphoricè, quia David in istâ persecutione Saulis non erat propriè absconditus in tabernaculo; & sensus est: tempore præsentis vitæ, in quâ dies mali sunt, tam singulari providentiâ Deus me protexit, ac si in abditissimâ parte sui tabernaculi me collocâsser. Ex hac autem Dei gratiâ concipio spem pertingendi ad domum Dei, quod unum peto.

ψ. 10. *In petra exaltavit me, & nunc exaltavit caput meum super inimicos meos.*

Aliâ metaphorâ idem significat. Et certè dum homo seriò meditatur æterna, ardentèrque Deum amat, jam est in altissima, & munitissimâ petrâ constitutus, ut nihil ei nocere possit, cùm terrena omnia jam illi viluerint.

ψ. 11. *Circuivi & immolavi in tabernaculo ejus hostiam vociferationis, cantabo, & psalmum dicam Domino.*

Men-

Mente perlustravi omnia opera Dei, quæ sunt in cælo, & in terrâ, & magnâ voce, ex magnâ admiratione procedente, laudavi Deum, quæ laus sacrificium est illi gratissimum; imò deinceps pergâ assiduè idem facere, cantabo &c.

ψ. 12. *Exaudi Domine vocem meam, quæ clamavi ad te, miserere mei, & exaudi me.*

Redit ad id, quod dixerat ψ. 7. *Exaudi vocem illam, quæ clamavi: unam petii &c. Miserere mei, hoc exilium ægrè ferentis, & exaudi me.*

ψ. 13. *Tibi dixit cor meum, exquisivit te facies mea, faciem tuam Domine requiram.*

ψ. 14. *Ne avertas faciem tuam à me, ne declines in ira à servo tuo.*

Tibi loquitur desiderium meum: oculi mentis tuam pulcritudinem requirunt, cetera omnia fastidiunt: hoc semper erit studium meum, ut me respiciendo illumines, & accendas: non cessa me respicere; nec finas me in peccata labi, ne fortè iratus à me recedas.

ψ. 15. *Adjutor meus esto, ne derelinquas me, neque despicias me Deus salutaris meus.*

Diffidens autem viribus suis, petit auxilium Dei, ne peccet, & si fortè peccaverit, non projici à facie Dei, seu absolutè

datur in animam, seu voluntatem, & desiderium hostium, præcipuè invisibilium. *Insurrexerunt* &c. Homines, dæmones falsis promissis, minis me ad peccatum deducere conati sunt; sed nemini nocuerunt, nisi sibi.

ψ. 19. *Credo videre bona Domini, in terra viventium.*

Ratio, cur mentita sit iniquitas sibi: ego enim certò confido, me in regione illâ, ubi mors locum non habet, visurum illa bona, quæ ipsi etiam Domino bona sunt, quæ illum beatum reddunt, quæ sola sunt vera bona.

ψ. 20. *Exspecta Dominum, viriliter age, & confortetur cor tuum, & sustine Dominum.*

Concludit per Apostrophem ad se ipsum: Ergo anima mea, quia desideras in domo Dei habitare, quia tam multa pignora Divini amoris habes, noli deficere in tribulationibus; sed patienter, & cum fiducia exspecta auxilium, & consolationem Domini, hinc excita animum, exspecta consolatorem, & adiutorem Dominum, qui sinè dubio, cum sit fidelis, & justus, *veniens veniet, & non tardabit.*

PSAL.